

личество, покойната Императрица Мария Александровна. При нѣмане българки за учителки, Сава Филаретовъ повикалъ въ края на декемврий 1860 год. отъ Карловацъ (Австро-Унгария) г-ца *Рахилъ Г. Баракъ* (послѣ г-жа Душанова), която заедно съ баба си дошла за учителка въ София, „за да учи дѣвойкитѣ у дѣвическото Трайково училище, както въ наукитѣ, така и на шевъ, низане, плетене и други домашни потрѣби“. Тя имала за ученичка и г-жа Филаретова, тогава годеница. Не е извѣстно, колко врѣме е стояла Рахилъ тукъ.¹⁾ Едно се знае, че прѣзъ врѣме на нейното учителствуване се открили и класове. Въ класното дѣвическо училище сѣ прѣподавали и управлявали разни учители и учителки, като: Дудекова, (г-жа Поповичъ), г-жа Зюмбюлия Тумпарова, учителитѣ Захарий Круша, Манолъ Лазаровъ, Тумпаровъ, Д. Македонски, протоиерей Христо Павловъ, Владигерова и др. Статистически данни за състоянието на Софийското дѣвическо класно училище липсватъ, освѣнъ ония кратки свѣдѣния, които съобщава г. Спространовъ въ „Училищенъ Прѣгледъ“ и които повече показватъ, колко е било западнало прѣзъ послѣднитѣ години на своето сѣществуване: прѣзъ 1874/75 и 1876/77 учебна година то останало само съ I класъ, въ който на края на годината имало всичко 3 ученички.²⁾ Въ врѣме на освободителната война училището стояло затворено, а помѣщенiето служило за турска военна болница.

Откриване и първоначална уредба на гимназията прѣзъ учебната 1879/80 год.

Слѣдъ свършване на освободителната война, заедно съ основаването на българската държава, наредъ съ другитѣ отдѣли на управлението било създадено (1878 г.) и едно върховно управление на училищата: „Отдѣлъ на Народното Просвѣщение и Духовнитѣ Дѣла“, на който било възложено специално да се грижи за уредбата на училищата въ страната. Между другото, отдѣлтѣтѣ наскоро издалъ „Приврѣмененъ Уставъ на Народнитѣ училища“, утвърденъ отъ Императорския руски комисаръ Князь Дундуковъ — Корсаковъ на 29 августъ с. г. Управляющиятъ отдѣла на Народното Просвѣщение г-нъ М. С. Дриновъ ималъ намѣрение да отвори нѣколко разни държавни училища, въ числото на които влизали двѣ дѣвически гимназии въ София и Търново,³⁾ но откриването на тия послѣднитѣ станало чакъ прѣзъ слѣдующата 1879/80 учебна год., види се, по липса на достатъчно срѣдства и, главно, на учителски сили.⁴⁾

¹⁾ *Никола Начовъ*: „Градиво за Калоферскитѣ училища“. Училищенъ Прѣгледъ, год. VIII, стр. 122.

²⁾ Год. VI, стр. 374—75. „Примосъ къмъ исторiята на учебното дѣло въ София“.

³⁾ *К. Пречекъ*: „Главно изложение до Негово Височество Князъ върху положението на учебното дѣло въ Княж. България. Държ. Вѣстникъ, год. IV, бр 6, стр. 42.

⁴⁾ Вижъ „Юбилеенъ Сборникъ“ на I Соф. Държ. мъжка гимназия, стр. 3.